

یادداشت

چرا آمریکا به سیاست قرن نوزدهم در ونزوئلا بازگشت

۳۳۱
ادامه از صفحه ۲

وزیر خارجه کوبا، برونو رودریگز، حمله آمریکا را «ترویسورم دولتی»

و «تجاوز جنایتکارانه علیه مردم شجاع ونزوئلا» توصیف کرد و

خواستار واکنش فوری جامعه جهانی شد. در سطح فرمانطقه‌ای،

روسیه واکنش تندی نشان داد.

وزارت خارجه روسیه اعلام کرد از «خارج‌کردن اجباری رئیس‌جمهور ونزوئلا و همسرش توسط نیروهای آمریکایی» به شدت «نگران و خشمگین» است و این اقدام را «تجاوز نظامی غیرقابل توجیه» و «نقض آشکار حاکمیت» دانست. مسکو همچنین خواستار تشکیل جلسه فوری شورای امنیت شد.

چین نیز نگرانی عمیق خود را اعلام کرد. سخنگوی وزارت خارجه چین تأکید کرد «حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها باید محترم شمرده شود» و هشدار داد «استفاده از زور و تغییر رژیم از بیرون، فقط بی‌ثباتی بیشتر ایجاد خواهد کرد». پکن همچنین اعلام کرد تحولات اخیر را «با دقت و نگرانی» دنبال می‌کند.

در اروپا، اتحادیه اروپا اعلام کرد از «هرگونه اقدام نظامی یک‌جانبه بدون مجوز شورای امنیت» عمیقاً نگران است. اسپانیا نیز حمله آمریکا را «غیرقابل قبول» خواند و هشدار داد این اقدام «خطر بی‌ثباتی گسترده در کل آمریکای لاتین» را افزایش می‌دهد.

در کنار پیامدهای سیاسی و امنیتی، حمله آمریکا پیامدهای ژئواقتصادی مهمی نیز برای چین دربردارد؛ کشوری که طی دو دهه گذشته بیش از ۵۰ میلیارد دلار در قالب وام‌های نفت‌محور، پروژه‌های زیرساختی و توسعه مبادین نفت و گاز ونزوئلا سرمایه‌گذاری کرده است.

بخش قابل توجهی از صادرات نفت ونزوئلا در قالب قراردادهای بلندمدت به چین اختصاص دارد و پکن این کشور را یکی از ستون‌های راهبرد انرژی خود در نیم‌کره غربی می‌داند. اکنون با اعلام رسمی ترامپ مبنی بر اینکه «ایالات متحده صنعت نفت ونزوئلا را اداره خواهد کرد» و شرکت‌های بزرگ نفتی آمریکا زیرساخت‌های انرژی این کشور را «بازسازی و سودآور» خواهند کرد، نگرانی‌های چین به‌طور چشمگیری افزایش یافته است.

پکن بیم آن دارد کنترل مستقیم آمریکا بر صنعت نفت ونزوئلا، قراردادهای بلندمدت انرژی چین را تهدید کند. بازپرداخت وام‌های نفت‌محور را مختل کند و نفوذ اقتصادی پکن را در آمریکای لاتین کاهش دهد.

از منظر حقوق بین‌الملل، حمله آمریکا به ونزوئلا بدون مجوز شورای امنیت سازمان ملل انجام شده است. ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی کشورها را ممنوع می‌کند؛ در حالی که هیچ حمله مسلحانه‌ای از سوی ونزوئلا علیه آمریکا رخ نداده است تا بتوان به دفاع مشروع عمل کرد. دستگیری رئیس‌جمهور یک کشور مستقل، مصداق بارز نقض اصل عدم مداخله است. همین نگرانی‌ها، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل را واداشت که بگوید: «قواعد حقوق بین‌الملل رعایت نشده و این تحولات سابقه‌ای بسیار خطرناک ایجاد می‌کنند».

عملیات دستگیری مادورو و همسرش، و همچنین اعلام رسمی اداره ونزوئلا توسط آمریکا، یکی از جنجالی‌ترین اقدامات واشنگتن در دهه‌های اخیر است. این اقدام نه‌تنها تاریخ طولانی مداخلات آمریکا در آمریکای لاتین را احیا، بلکه منطقه را وارد مرحله‌ای جدید از بی‌ثباتی کرده است.

واکنش‌های تند برزیل، کوبا، روسیه، چین، اتحادیه اروپا، اسپانیا و ایران، شکاف‌های عمیق در آمریکای لاتین، بحران مشروعیت اقدام در کنگره و تهدیدهای ترامپ علیه کوبا و مکزیک، همگی نشان می‌دهد این عملیات سرآغاز بحرانی طولانی‌مدت است؛ بحرانی که پیامدهای آن نه‌تنها برای ونزوئلا، بلکه برای نیمکره غربی و حتی نظم جهانی در حال گذار که چندان قابل پیش‌بینی نیست.

مهدی بازگان، در سیاست خارجی آمریکا در قبال ایران در ابتدای سال ۲۰۲۶، تناقضات آشکاری مشاهده می‌شود. از یک سو، دونالد ترامپ برای دومین بار به اعتراضات داخلی ایران واکنش نشان داد و هشدار داد که اگر تهران معترضان صلح‌جو را سرکوب کند، آمریکا مداخله خواهد کرد و از سوی دیگر، کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر خارجه ایران، از دریافت پیام‌هایی از سوی آمریکا برای مذاکره خبر داد و تأکید کرد که تمایل به گفت‌وگو وجود دارد، اما تصمیم نهایی با نظام است. هم‌زمان، مارکو روبیو، وزیر خارجه آمریکا، پس از دستگیری مادورو، ونزوئلا را از تبدیل‌شدن به مرکز عملیاتی ایران، حزب‌الله، روسیه و چین برحذر داشت و تأکید کرد که حضور مأموران ایرانی در آنجا تهدیدی مستقیم علیه آمریکاست. تحلیل این تناقضات، محور گفت‌وگویی با مهدی ذاکریان، استاد دانشگاه و تحلیلگر ارشد مسائل آمریکاست که در ادامه ماحصل آن را می‌خوانید.

در میانه اعتراضات کشورمان، یک سیاست متناقض را از جانب آمریکا شاهدیم. آن‌طور که کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر خارجه می‌گوید، گویا پیام‌هایی از سوی آمریکا برای مذاکره وجود دارد، ولی فعلاً مسئله این است که کلیت نظام باید درباره مذاکرات تصمیم بگیرد. از طرف دیگر، تا الان ترامپ دو بار نسبت به اعتراضات در ایران هشدار داده است، واقعاً ما الان با چه ترامپی مواجه هستیم؟ واشنگتن به دنبال مذاکره است یا دنبال فشار با هدف تحمیل اراده؟ چون طیفی باور دارند که بعد از دستگیری شیانه مادورو، ما وارد عصر رالیسم مبتنی بر اراده قدرت، آن‌هم در بدترین شکل ممکن شده‌ایم.

آنچه درباره ایالات متحده کنونی می‌توان گفت و اثری که در سیاست بین‌الملل از خود بر جای گذاشته، عمدتاً معطوف به اراده شخصی دونالد ترامپ است. ما با تیمی مواجه هستیم که عمدتاً از نومحافظه‌کاران آمریکایی تشکیل شده است. اگر سند استراتژی امنیت ملی ایالات متحده برای سال ۲۰۲۶ را ملاحظه کنیم، آموزه‌های نومحافظه‌کاری در آن به وضوح برجسته است. یکی از این آموزه‌ها، پرهیز از درگیرشدن با متعقدشدن به امور دیگر کشورها و تمرکز بر منافع داخلی و منطقه‌ای آمریکاست؛ نوعی بازخوانی دکترین مونرو را در آن می‌توان مشاهده کرد. از سوی دیگر، تأکید فراوانی بر قدرت سخت شده است؛ قدرت سخت در استراتژی تبیین‌شده، نقشی محوری و برجسته دارد.

❌ پس تناقض درباره ایران چگونه قابل تحلیل است؟

آنچه ترامپ بروز می‌دهد، آمیزه‌ای است از آموزه‌های نومحافظه‌کارانه آمریکا با سلاطین شخصی تجاری و کسب‌وکاری او. رویکرد او چنین است: بهره‌گیری از قدرت سخت، ورود قاطع و محکم، اما بلافاصله پس از آن، پیگیری مذاکره و معامله به منظور کسب سود حداکثری؛ یعنی کاهش هزینه‌ها و افزایش منافع تا اهداف امنیت ملی آمریکا با کمترین پرداخت و با بلندمدت‌رسان محقق شود که همین مدل در خصوص ایران هم قابل مشاهده است.

از این‌رو ترامپ در عین‌ورود به مسئله اعتراضات، ادعای مذاکره را نیز مطرح می‌کند. اما این مذاکره درواقع دعوتی است به پذیرش بی‌قیدوشرط خواسته‌های او. مقامات جمهوری اسلامی نیز به این واقعیت پی برده‌اند و می‌گویند ترامپ مذاکره را صرفاً برای تسلیم ایران می‌خواهد. من از همان آغاز دوره ترامپ این را تأکید کردم که مذاکره مدنظر آنها، مذاکره‌ای نیست که ایران در آن موقعیت برابر داشته باشد؛ شرایطی طراحی شده که جز همراهی کامل، گزینه دیگری باقی نمانده است؛

❌ یعنی به باور مهدی ذاکریان، عصر مذاکرات برد-برد و بازی با حاصل‌جمع غیرصفر نظیر مدل برجام به پایان رسیده است؟

بله. مذاکرات مدل برجامی به تاریخ پیوست. در آن مقطع، ایران می‌توانست امتیازهای در‌خور توجهی به دست آورد. بسیاری از نظام‌های سیاسی وارد مذاکره می‌شوند تا برای مردم و کشورشان منافع کسب کنند.

❌ سیاست‌های خود آمریکا هم دخیل نبود؟

چرا بود، غرب هم بدعهدی کرد؛ اما مگر قرار است ما روی حساب آنها رفتار کنیم؟ طرف مقابل به دنبال اهداف خود است، ما هم باید به دنبال اهداف خود باشیم و از هر فرصتی استفاده کنیم. حتی باید فرصت را خلق کنیم. برای مردم و برای ایران. بااین‌حال، امروز چیزی دیگر می‌بینیم. به هر حال این فرصت تاریخی از دست رفت و اکنون وارد مرحله‌ای شده‌ایم که ایالات متحده از رزرو نخست، مذاکره را بر پایه خواسته‌های حداکثری خود تعریف کرده است؛ غنی‌سازی صفر، حضور منطقه‌ای صفر، توان موشکی محدود و همسویی کامل با سیاست‌های آمریکا در خاورمیانه.

❌ با توجه به شرایط موجود، آیا به سوی مذاکره می‌رویم یا جنگ؟

مذاکراتی که آمریکایی‌ها مدعی بازبودن آن هستند، درواقع مذاکراتی است که نهایت آن تسلیم کامل ایران است؛ پذیرش بی‌چون‌وچرای شرایط دیکته‌شده از سوی واشنگتن. هیچ چشم‌اندازی برای پذیرش سیاست‌های منطقه‌ای ایران، اعم از حمایت از حزب‌الله، همکاری با روسیه یا کمک به نیروهای مقاومت در فلسطین و… وجود ندارد. ایالات متحده نه‌تنها خود این شرایط را رد می‌کند، بلکه آن را به اروپا، روسیه و چین نیز دیکته کرده و تأکید دارد که هیچ پیشنهاد ایران در این زمینه پذیرفته نشود.

❌ تهران باید پذیرد؟

این یک دیکته جهانی است؛ نه صرفاً یک جنبه‌گرایی آمریکایی، بلکه تحمیل اراده آمریکا بر کل نظام بین‌الملل. مسئله اصلا ایران نیست. آمریکا دلایل خود را نیز ارائه کرده و دیگر بازنگران نیز عملاً از این خط پیروی می‌کنند.

❌ مشخصاً درخصوص ایران حرف بزنیم.

در رابطه با ایران، مسئله برای آمریکا کاملاً روشن شده است.

❌ چطور؟

ببینید درخصوصی توان موشکی، ایالات متحده فشار حداکثری را اعمال کرده است. البته گفته می‌شود برخی کشورها همچنان با ایران همکاری دارند. تأکید می‌کنم «گفته می‌شود»؛ زیرا سند محکمی در دست نیست و صرفاً بر پایه گزارش‌های رسانه‌ای است. همکاری‌هایی نظیر خرید نفت ازران یا کمک‌های موشکی در سطح دفاعی محدود. اما حتی این سطح از همکاری نیز به‌زودی به صفر خواهد رسید.

در‌حوضه غنی‌سازی نیز از تکیه و برزیل گرفته تا چین، روسیه، فرانسه و بریتانیا، حداقل از دوران آقای جلیلی به این سو، همگی خواهان انجام غنی‌سازی خارج از خاک ایران هستند؛ زیرا این امر به منافع اقتصادی و سلطه آنها کمک می‌کند. بنابراین، دستاورد برجام در غنی‌سازی تا سطح ۳٫۶۷ درصد و ذخایر محدود نیز مورد هدف است و آمریکایی‌ها آن را به صفر یا سطحی بسیار پایین‌تر از دوران برجام می‌خواهند. کشورهای دارای فناوری غنی‌سازی با یکدیگر رقابتی ندارند؛ زیرا هر یک می‌خواهند در صورت مجوز احتمالی، سود آن را خود ببرند. تنها ابزار باقی‌مانده برای ایران، نفت به‌عنوان اهرم اقتصادی بود. حتی در صورت پذیرش شرایط دیگر، ایران می‌توانست با تکیه بر نفت، در برابر نظم مورد نظر آمریکا مقاومت کند و اتلافی با دیگر صادرکنندگان نظیر روسیه و ونزوئلا شکل دهد، اما ترامپ با دستگیری مادورو و پس از زمینه‌چینی‌های پیشین و همکاری با عربستان و دیگر تولیدکنندگان عملاً این امکان و ابزار اقتصادی نفت و گاز را از ایران سلب کرد.

آخرین و تنها ابزار بالقوای که ایران می‌تواند بر آن تکیه کند و بگوید «این متعلق به من است

نگاهی به سیاست متناقض آمریکا در قبال ایران در گفت‌وگو با مهدی ذاکریان

مذاکرات مدل برجامی به تاریخ پیوست

و هیچ‌کس نمی‌تواند آن را از من بگیرد»، تنها و تنها حمایت مردم است. جمهوری اسلامی می‌توانست ادعا کند که از مشروعیت و مقبولیت مردمی کسترده‌ای در منطقه برخوردار است؛ نظامی دموکراتیک با مشارکت بالا در انتخابات، رسانه‌های آزاد، دانشگاهیان آزاداندیش، دانشجویان معترض و جامعه مدنی اسلامی موفق که نظری در کشورهای منطقه ندارد.

متأسفانه همین ابزار آخر را نیز ترامپ با توییت اخیر خود مصادره کرد و به مقامات جمهوری اسلامی هشدار داد که در صورت ادامه رفتار کنونی با مردم، با واکنش شدید او مواجه خواهند شد. به عبارت دیگر، اعلام کرد مردم ایران در برابر نظام ایستاده‌اند. برای درک این واقعیت، نیازی به حضور در خیابان‌ها نیست؛ کافی است نگاهی به میزان مشارکت در انتخابات مجلس و ریاست جمهوری، الگوی رأی‌دهی یا حتی برگزاری یک referendum ساده بیندازیم. این پاشنه آشیلی است که ترامپ از آن بهره می‌برد و مدام به آن ارجاع می‌دهد.

❌ البته در ۱۴ ماه اخیر، ما دو متحد کلیدی را از دست داده‌ایم؛ بشار اسد در سوریه و مادورو در ونزوئلا. اکنون نیز اخبار جدیدی منتشر شده مبنی بر اینکه روبیو و ترامپ در تلاش هستند پای ایران و حزب‌الله را از ونزوئلا قطع کنند. چه تحولاتی در حال رخ‌دادن است و سیاست خارجی ایران به کدام نقطه رسیده است؟

مفهوم اتحاد به معنای آن است که دو کشور در زمان جنگ، صلح، سختی و مشکلات به یکدیگر یاری رسانند. اما اگر دقت کنید، دو کشوری که نام بردید، هم سوریه و هم ونزوئلا، تنها دریافت‌کننده کمک نبوده‌اند؛ به عبارت دیگر، اتحاد یک سوپه بوده و دوسوپه نبوده است. این اتحاد به‌گونه‌ای نبوده که در سخت‌ترین شرایط، کمک‌هایی از سوی مقابل به ایران برسد. سوریه البته در زمان جنگ تحمیلی عراق، شیر نفتی صادرات نفت عراق از خاک سوریه را بست و این اقدام بزرگی برای ایران بود، اما هزینه آن را کامل دریافت کرد. هیچ‌گاه حافظ اسد کاری مجانی علیه عراق برای ایران انجام نداد؛ صورت‌حساب آن را ارائه داد و هزینه را به‌طور کامل گرفت. بشار اسد برعکس پدرش که حداقل کاری انجام داد و پول گرفت، هیچ کاری نکرد و تنها پول گرفت.

❌ حتی از سقوط هم نجاتش دادیم…

بله، تازه از سقوط نجاتش دادیم و همه هزینه‌ها را پرداخت کردیم، درباره ونزوئلا نیز شرایط مشابهی حاکم است. سرمایه‌گذاری‌هایی که ایران در ونزوئلا انجام داد، اگر در داخل کشور صرف می‌شد، قطعاً پرهزینه‌تر و مهم‌تر بود. ونزوئلا نه در ایران سرمایه‌گذاری کرد، نه فعالیتی انجام داد و نه در جامعه بین‌المللی وزنی در‌خور توجه داشت. ونزوئلا اخیراً حتی به دلیل بدهی به سازمان ملل متحد، حق رأی خود را از دست داده بود و نمی‌توانست حتی یک رأی در مجمع عمومی به نفع ایران بیندازد. بنابراین، در عمل ونزوئلا نیز هیچ کاری برای ایران انجام نداد..

و برای سؤا‌ل آخر، تجربه سوریه و ونزوئلا چه درسی برای سیاست خارجی داشت؟ باید به سوی کشورهایی حرکت کنیم که زمینه‌های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و دینی برای هم‌گرایی وجود داشته باشد. حتی اگر هم‌گرایی هم نباشد، حداقل همسویی وجود داشته باشد. اتحاد ایران با ونزوئلا، ایران با سوریه و ایران با روسیه بیشتر ریشه سیاسی داشته تا ریشه‌های عمیق‌تر؛ و ریشه سیاسی حکومتی داشته تا منطق سیاست بین‌الملل. به همین دلیل، چنین اتحادهای سیاسی فرومی‌پاشند و دوام نمی‌آورند. با مثلاً همین بحثی که مطرح می‌کردند و هنوز هم ادامه دارد: «نگاه به شرق». آنها امور مقطعی و غیرواقعی هستند. خود شرق که در رأس آن چین و روسیه قرار دارند، نگاهش به ترامپ است؛ آن‌گاه ایران می‌خواهد به اینها نگاه کند. این نشان می‌دهد که چنین رویکردهایی مقطعی و ناپایدار هستند. اما اینکه چگونه شد اینهایی که ادعا می‌شد متحد هستند، فروپاشیدند، دلیل اصلی آن این بود که این نظام‌ها اقتدارگرا و غیردموکراتیک بودند، مبانی دموکراسی و مردم‌سالاری در آنها بسیار ضعیف بود.

PGSOC
Petroleum Gulf South East Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (برجامی) پارس

مناقضه عمومی یک مرحله‌ای اجرای عملیات پرتونگاری

شماره مناقصه: PGSOC- LEC-RADIOGRAPHIC TEST –TE-02877

شرکت نفت ستاره خلیج فارس (سهامی عام) در نظر دارد اجرای عملیات پرتونگاری خطوط لوله، مخازن ذخیره، ظروف تحت فشار و غیره را از طریق مناقضه عمومی به متقاضی واجد شرایط واگذار کند، بنابراین از همه شرکت‌های معتبر دعوت می‌شود برای تهیه اسناد مناقصه تا ۱۴۰۴/۱۰/۲۲ تاریخ ر با مراجعه به سربرگ مناقصات در وبگاه اینترنتی شرکت نفت ستاره خلیج فارس به آدرس **WWW.PGSOC.IR** اقدام کنند.

میزان ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۲,۵۷۰,۴۰۰,۰۰۰ (دو میلیارد و پانصد و هفتاد میلیون و چهارصد هزار) ریال

میزان پیش پرداخت: ۲۰٪ (بیست) درصد مبلغ کل قرارداد در قبال دریافت ضمانت نامه بانکی معتبر

مدت قرارداد: ۱۲ ماه

محل تحویل: پالایشگاه ستاره خلیج فارس واقع در بندرعباس

مهلت تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه: شامل پاکت «الف» (ضمانت نامه شرکت در مناقصه)، «ب» (پیشنهاد فنی)، «ج» (پیشنهاد مالی) و پاکت «د» (ارزیابی کیفی) تا ساعت ۱۲ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۷

محل تسلیم بسته پیشنهادی مناقصه و محل تحویل کالا/پروژه: بندرعباس، کیلومتر ۱۳ محور بندرعباس به بندر خمیر، بلوار صنعت نفت، میدان نفت، شرکت نفت ستاره خلیج فارس، امور حقوقی، حاکمیت شرکتی و قراردادها.

تلفن: ۰۷۶-۳۱۳۱۰۰۰۰ داخلی ۳۷۰۸، دورنگار: ۰۷۶-۳۱۳۱۳۱۳۱، کدپستی: ۷۹۳۱۱۸۱۱۸۳، ایمیل: Legal@pgsoc.ir

روابط عمومی و بین الملل شرکت نفت ستاره خلیج فارس

PGSOC
Petroleum Gulf South East Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (برجامی) پارس

نوبت اول

آگهی تجدید مناقضه عمومی یک مرحله ای با ارزیابی کیفی به شماره مناقصه ۸۸۹۶۰۰۲۱ با کد فراخوان: ۷۵/۶۵۲/۲۱۱

حفظ حریم خطوط لوله انتقال گاز، حفظ سرمایه های ملی ومردمی است.

موضوع تجدید مناقضه: ثبت بایی خطوط لوله انتقال گاز و ایستگاه های تقویت فشار گاز با دستگاه نشت یاب در محدوده منطقه ده عملیات انتقال گاز

۱-نوع فراخوان: آگهی مناقضه عمومی یک مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی (بصورت فشرده)

۲-نام ونشانی دستگاه مناقضه گزرا: بندر بوشهر – خیابان شهید عاشوری – روبروی درگاهانه فرهنگیان – صندوق پستی ۳۵۵۵ – ستاد منطقه ده عملیات انتقال گاز- طبقه سوم – امور پیمانها – تلفن امور پیمانها:۰۷۷-۳۳۵۸۱۱۰۹ – نامبر امور پیمانها : ۰۷۷-۳۱۶۶۵۱۷۱ – نامبر دبیرخانه : ۰۷۷-۳۳۵۸۱۱۱۶

۳-زمان و مهلت دریافت اسناد مناقصه و اسناد ارزیابی کیفی توسط مناقضه گران از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) : از ساعت ۸ صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۶ تا ساعت ۱۶ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۲

۴-برآورد تقریبی اولیه مناقضه : ۱۱۲/۳۳۰/۶۲۷/۵۳۶ ریال

۵- آخرین مهلت ثبت پیشنهادات و ثبت مستندات ارزیابی کیفی در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir): تا ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸

مناقضه گران می بایست اصل پاکت حاوی تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار را تا قبل از ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۶ به امور پیمانها تحویل داده و رسید دریافت نمایند. لازم به ذکر است تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار مناقضه گیر می بایست در موعد مقرر عودت اسناد (حداکثر تا ساعت ۱۰ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۸) بر روی سامانه تدارکات الکترونیکی دولت/ ستاد بارگذاری شود.

۶-مدت اعتبار پیشنهادات: ۳ ماه و قابل تمدید برای یک دوره ۳ ماهه دیگر از طرف دستگاه مناقضه گزار

مدت- و محل اجرا کار : ۳۶۵ روز – خطوط لوله انتقال گاز و ایستگاههای تقویت فشار گاز منطقه ده عملیات انتقال گاز

۸-تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار : به صورت ثابت مطابق آخرین آئین نامه تضمین معاملات دولتی و به مبلغ ۵/۱۶۱/۵۳۱/۰۰۰-ریال به نام منطقه ده عملیات انتقال گاز – شرکت انتقال گاز ایران

۹-زمان و محل بررسی پیشنهادات مالی مناقضه گران : ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۶ ساختمان ستاد منطقه ده عملیات انتقال گاز

۱۰-گواهینامه صلاحیت مناقضه گر : گواهی صلاحیت معتبر با حداقل رتبه ۵ در رسته تاسیسات و تجهیزات از سازمان برنامه و بودجه

۱۱- اسناد مناقصه و اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقضه گران به طور همزمان با سایر اسناد مناقضه به مناقضه گران ارائه و به طور همزمان از مناقضه گران دریافت خواهد گردید . جهت کسب اطلاعات بیشتر متقاضیان می توانند به سایت **https://distid10.ngtgc.ir** و **www.ietspmorg.ir** یا شماره فراخوان سامانه ستاد ۰۷۷-۹۶۲۶۵۰۰۰۰۰۰ مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۳۵۸۱۱۰۹ –۰۷۷ امور پیمانها تماس حاصل نمایند.

شناسه آگهی : ۲۰۸۹۲۵۰

آگهی نوبت اول : ۱۴۰۴/۱۰/۱۶ آگهی نوبت دوم : ۱۴۰۴/۱۰/۱۷

روابط عمومی منطقه ده عملیات انتقال گاز

PGSOC
Petroleum Gulf South East Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (برجامی) پارس

((آگهی فراخوان عمومی شماره ۱۴۰۴/۱۳/م)) نوبت اول

۱- نام دستگاه مزایده گذار: اداره کل راه و شهرسازی استان خوزستان

۲- موضوع فراخوان : اداره کل راه و شهرسازی استان خوزستان در نظر دارد به استناد ماده ۱۰۰ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و بند ۱۲ تفویض اختیار ابلاغی در نظر دارد تعداد (۱) پلاک زمین دولتی با کاربری ورزشی واقع در شهرستان ماهشهر را به دارندگان موافقت نامه اصولی با شرایط فراخوان و تبصره آن از مراجع ذیصلاح به صورت ۲۵ درصد نقد و مابقی اقساط ۷ ساله واگذار نماید.

۳- شرکت کنندگان در فراخوان قبل از بارگذاری اسناد در سامانه ستاد از مراحل دریافت موافقت نامه اصولی معتبر از مراجع ذیصلاح اطمینان حاصل کنند.

۴- متقاضیان میی تواننند از تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۰ لغایت ۱۴۰۴/۱۰/۲۴ حداکثر تا ساعت (۱۹) نسبت به دریافت اسناد و شرایط مزایده ازطریق سا سا ما نه تدارکات دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir یا دااشتن توکن اقدام نمایند .**

۵-تاریخ بازدید : تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۲ ساعت ۱۰ صبح ، اداره کل راه و شهرسازی ماهشهر

۶- زمان ارائه پیشنهادها : از تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۵ لغایت ۱۴۰۴/۱۱/۰۴ تا ساعت ۱۵ پیشنهاد قیمت و بارگذاری فیش واریزی یا ضما ننامه ازطریق تدارکات دولت (ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** میبای شد.

۷- زمان و محل تحویل پاکت الف : روزیکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۵ تا ساعت ۱۴ آدرس :اهواز- آمانیه خیابان مدرس ساختمان شماره (۱) اداره کل راه و شهرسازی خوزستان طبقه هفکف واحد دبیرخانه

۸-زمان و محل بررسی پیشنهادها : روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۶ ساعت ۷ صبح به آدرس: اهواز – اما نه خیابان مدرس ساختمان شماره (۱) اداره کل راه و شهرسازی خوزستان- طبقه ۵ تا ن جلسات

۹- پاکت الف حاوی ضمانتنامه و فیش واریزی ، کپی کارت ملی یا شناسنامه ، فرم منع مداخله ، فیش واریزی یا ضمانتنامه در سامانه ستاد بارگذاری شود.

ردیف	شماره فراخوان	تعداد پلاک	کاربری	آدرس پلاک
۱	۱۴۰۴/۱۳	۱	ورزشی	ماهشهر- نویاز

شناسه آگهی : ۲۰۸۸۳۱۰

اداره ارتباطات و اطلاع رسانی اداره کل راه و شهر سازی خوزستان

PGSOC
Petroleum Gulf South East Company
شرکت نفت ستاره خلیج فارس (برجامی) پارس

فراخوان دعوت به شرکت در مرحله ارزیابی کیفی مناقضه بازسازی ساختمان اداری و مهمانسرای غدیر بانگ ملی استان اصفهان (نوبت اول)

۱) موضوع مناقضه :

پروژه بازسازی ساختمان اداری و بام و بخش مهمانسرا ساختمان غدیر بانک ملی استان اصفهان

۲) محل پروژه :

اصفهان- خیابان ۲۲ بهمن- مجموعه اداری ۲۲ بهمن- مجموعه غدیر بانک ملی استان اصفهان

۳) شرایط پذیرش پیمانکار:

– دارا حداقل رتبه ۵ ابنیه از سازمان برنامه و بودجه کشور

– حداقل ۵ سال سابقه کاری

– کسب حداقل نمره ۷۰ از ارزیابی کیفی

۴) محل دریافت اسناد ارزیابی کیفی مناقضه :

وبسایت رسمی : **www.setadiran.ir**

۵) تاریخ مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی مناقضه:

از تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۶ ساعت ۸ صبح تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۰/۲۵ ساعت ۷ بعد از ظهر به مدت ۱۰ روز .

۶) مهلت ارسال و تحویل اسناد ارزیابی کیفی مناقضه:

تا تاریخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۹ (ساعت ۷ بعد از ظهر

– نحوه ارائه و محل ارسال اسناد تکمیل شده در وب سایت رسمی **www.setadiran.ir** به شماره مناقضه ۲۰۰۴۰۰۱۱۹۵۰۰۰۰۱۲

– در صورت سوال در مورد نحوه بارگذاری اسناد یا ثبت نام در سامانه فوق با شماره تلفن ۱۴۵۶ مرکزی راهبری و پشتیبانی سامانه ستاد تماس حاصل فرمائید.

شناسه آگهی : ۲۰۸۸۷۷۵